

Mravlje.

Pastirji so zažgali mravljišče, ker so jih mravlje močno ščipale po nogah. Mravlje s tem niso bile zadovoljne, a niso imele moči, da bi bile kaznovale pastirje za zločin. Zato so poslale pritožbo na ljubega Boga, češ, da razmetavajo pastirji dan na dan krušne drobtinice po tleh; o požganem mravljišču pa si niso upale črhiniti, ker so dale same prvi povod za to. Bog reče: »Mogoče, da je tako, kakor pravite, toda kje imate priče za to? Pojdite in pripeljite jih s seboj!«

Mravlje so šle iskat prič. Spotoma premišljajo: »O, ko bi vendar prišle skupaj s pajkom! Ta bi pač lahko po pravici pričal med nami in med pastirji, saj živi med pastirji in psi na livadi in se mora skrivati pred njimi.« Kmalu se snidejo s križavcem, in ena mravelj mu reče: »Pojdi, bratec, z nami koť priča! Gremo na sodnijo proti pastirjem.« Križavec vprašuje, o čem se pravzaprav plete razpor, toda mravlje le silijo: »Moraš iti! Pozneje bi bilo prepozno. Bog sam ti veleva.«

Ko pridejo pred božji prestol, vpraša Stvarnik pajka: »Pastirji raztresajo dan na dan drobtine po pašniku; ali si tudi ti to opazil?« Križavec odgovori: »A tega niso sami krivi! Nimajo mesta, kjer bi se mogli v miru nasiti, pa tudi nimajo mize, koder bi mogli lepo rezati svoj kruh.«

Bog odgovori: »Prav resnično je, kar poveš; a ve, mravlje, ste lažnice, ker obrekujete brez vzroka svojega bližnjega!«

S palico zamahne Stvarnik mravlji-vodnici po njenem hrbtu in vse spodí iz nebes. Tedaj so razpadla njih telesa po sredi v dva dela. Križavca pa je odpustil Bog po vrvici iz nebes dol, ker je bil pričal resnico. Zato mu

še dandanes služi njegova preja za vrv, po kateri hodi lahko gor in dol. Mravlje pa so izza onega nesrečnega dne še vedno razdeljene v dve polovici: debela glava in zadek, v sredi pa stisnjene v nitko.

Gustav Strniša:

Jesenska.

*Z*lati solnčni žarki, kaj ste napisali
na uvele liste, ki ste jih poslali
z vetrom po poljani, ki umira,
pa že zima duri k nam odpira?

— Da zares odpira zima mrzle duri,
sever mrzli brije, ded že v pečko kuri:
smrt naravi smo na liste zapisali
in po vetru smo jih vse okrog poslali.

Zlati solnčni žarki, kaj ste to storili,
in zakaj naravo ste zasovražili?
Saj so vam njeptički vsak dan sladkopeli,
pisani cvetovi vam cveteli?

— Res so ptice drobne nam veselo pele,
pisane cvetice nam lepo cvetele,
toda čas se bliža, da se vse spočije,
da v pomladi novo zopet vzklije!

